دوشنبه ۸ بهمن ۱۴۰۳
شماره ۴۳۴۰
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

فرهنگ ارزیابی در آموزش عالی ایران ریشهٔ عمیقی نداشته اما یک نیاز جدی است

آموزش عالی سازمان استاندارد می‌خواهد

سهراب جهانگیری‌فرد
عضو اندیشکده مطالعات راهبردی دانشگاه آزاد اسلامی

افزایش پیچیدگی‌های نظام آموزش عالی و نیاز به تضمین کیفیت آموزش در راستای پاسخگویی به ذی‌نفعان، ضرورت ایجاد نهادهای اعتبارسنجی مستقل را بیش از پیش آشکار می‌کند. این نوشتار با بررسی مدل‌های جهانی و ارائه بسته سیاستی و مدیریتی، راهکارهایی راهبردی برای شکل‌گیری و توسعهٔ نهاد اعتبارسنجی و تضمین کیفیت در آموزش عالی کشور را ارائه می‌دهد.

آموزش عالی یکی از عوامل کلیدی در توسعهٔ اقتصادی و اجتماعی هر کشور است. دانشگاه‌ها به عنوان مراکز تولید دانش و تربیت نیروی انسانی متخصص، نقش مهمی در آینده جامعه ایفا می‌کنند. اما این نقش زمانی مؤثر خواهد بود که کیفیت آموزشی و پژوهشی دانشگاه‌ها مطابق با استانداردهای روز و متناسب با نیازهای جامعه و جهان باشد.

این موضوع که چه نهادی مسئولیت اعتبارسنجی و تضمین کیفیت در نظام آموزش عالی را بر عهده داشته باشد محل اختلاف نظر و بحث فراوان است. به عنوان مثال برخی معتقدند دانشگاه‌ها متولی اصلی ارزشیابی و تضمین کیفیت آموزش عالی هستند و برخی اعتقاد به نهادی مستقل بیرون از دانشگاه برای این مسئولیت دارند. ولی آنچه بسیار مهم است، موضوع اعتبارسنجی و تضمین کیفیت نظام آموزش عالی است که به هر روش و شکل ممکن باید صورت پذیرد.

سازمان‌های آموزش عالی مجموعهٔ پیچیده‌ای از منابع انسانی و مادی هستند که برای ارائه خدمات و تأمین نیازهای آموزشی، دانش، تربیت حرفه‌ای و رشد انسان با یکدیگر کار می‌کنند. به دلیل اهمیت کیفیت در آموزش عالی، سازمان‌های آموزشی مسئول ایجاد و نظارت بر زمینه‌های فعالیت خود هستند. تلاش برای تضمین کیفیت به دلیل اینکه سازمان‌های آموزش عالی در بازاری رقابتی فعالیت می‌کنند ضروری است (تبریزی و فرح سا، ۲۰۱۵).

آنچه از بررسی‌ها و مطالعات انجام شده مشخص است فرهنگ ارزیابی در آموزش عالی ایران، ریشهٔ عمیقی نداشته و اعتبارسنجی و ارزشیابی به عنوان فعالیتی منسجم و علمی برخاسته از متن نظام آموزش عالی سابقهٔ طولانی ندارد و این فرهنگ هنوز در آموزش عالی کشور نهادینه نشده است. از طرفی ساختار سازمانی مناسب برای استقرار تضمین کیفیت در آموزش عالی کشور وجود ندارد. لذا ضرورت دارد که به نحو شایسته به این مهم در سطح ملی و متناسب با زیست بوم آموزشی توجه ویژه شود.

نهادهای اعتبارسنجی به عنوان مرجع ارزیابی عملکرد دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در ارتقای کیفیت آموزش و افزایش اعتماد عمومی به مدارک تحصیلی نقش کلیدی دارند. این نهادها با انجام ارزیابی‌های مستمر، تضمین می‌کنند که استانداردهای آموزشی در مؤسسات رعایت شود و دانشجویان از آموزش باکیفیت بهره‌مند شوند (هاروی و گرین، ۱۹۹۳). بر این اساس نظام اعتبارسنجی در آموزش عالی، با هدف کیفیت و از طریق تعامل میان دولت و دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی و انجمن‌های علمی و تخصصی و بخش غیردولتی، یکی از مهم‌ترین الزامات نظام علمی کشور، در جهت تضمین کیفیت در آموزش عالی است (سعادت طلب و غیاثی ندوشن، ۱۳۹۳).

لذا مسئله اصلی که در این نوشتار بر آن تأکید شده است نبود ساختارهای مناسب درون و برون دانشگاهی به منظور اعتبارسنجی و تضمین کیفیت نظام آموزش عالی و نیز ضعف در تبیین شاخص‌ها و مؤلفه‌های به‌روز و متناسب با شرایط کنونی جامعه و جهان در حوزه تضمین کیفیت است.

اعتبارسنجی؛ تعریف و چگونگی

امروزه دانشگاه‌ها و نظام‌های آموزش عالی در کشورهای مختلف در پی آن هستند که با به کارگیری راهکارهای گوناگون و بطور مستمر، به اعتبارسنجی و ارزیابی و تضمین کیفیت خود بپردازند. این بحث ریشه‌ای طولانی در ادبیات نظری و تجربی حوزه آموزش عالی دارد و مدت‌های مدیدی از طرح این موضوع و عملیاتی نمودن آن در برخی از کشورها می‌گذرد.

اعتبار سنجی: اعتبار سنجی به عنوان شناخته‌شده‌ترین الگوی ارزیابی کیفیت، مبنای مؤثری برای سنجش میزان توجه مراکز آموزش به رعایت استانداردهای لازم را ایجاد کرده و با شفاف‌سازی امور، این اطمینان را به سازمان خواهد داد که برنامه‌ها منطبق با معیارهای از پیش تعیین شده پیش می‌روند. بنابراین می‌توان اعتبارسنجی را فرایند کنترل و تضمین کیفیت در آموزش عالی دانست که دارای سیکل ارزشیابی چرخشی بر مبنای استانداردهای مورد توافق است (لامیک و جنسن، ۲۰۰۱)

کیفیت در آموزش: مفهوم کیفیت در آموزش، به راحتی قابل تعریف نیست. پیچیدگی فرایند آموزش و مشخص نبودن اینکه کیفیت در این فرایند چگونه شکل می‌گیرد، تعریف آن را مشکل کرده است. شماری از صاحب‌نظران بر این باورند که مفهوم کیفیت، بدون شکل بوده و بنابراین غیرقابل اندازه‌گیری است. ایوانسویچ معتقد است آنچه در تعریف کیفیت، مرکزیت دارد نظرات مخاطبان است. بر این اساس کیفیت تابع نظر مشاهده‌گر است، بنابراین ارائه نیم‌رخی از کیفیت، همیشه با عینیت همراه نیست و با ذهنیت حرکت می‌کند (ایوانسویچ، ۲۰۰۱).

از نظر یونسکو، کیفیت در آموزش عالی مفهومی چندبعدی است که به میزان زیادی به وضعیت محیطی نظام دانشگاهی، مأموریت، شرایط و استانداردهای رشتهٔ دانشگاهی بستگی دارد.

تضمین کیفیت: در واژه‌نامه کیفیت و اعتبارسنجی ولاسینو و همکاران (۲۰۰۴) تضمین کیفیت را اصطلاحی چتری برای فرایند مداوم ارزشیابی (ارزیابی، نظارت، حفظ، بهبود و ارتقا) کیفیت نظام آموزشی معرفی کردند و دو بُعد درونی و بیرونی برای آن متصورند. از جمله روش‌های تضمین کیفیت آموزش عالی که بر اساس نتایج مطالعات بین‌المللی مشخص گردیده شامل: ارزشیابی، ممیزی، اعتبارسنجی و محک‌زنی می‌باشد. (پیس لن، ۲۰۰۴) در این راستا وندام نیز اهداف اصلی تضمین کیفیت را چنین عنوان می‌کند:

۱. بهبود کیفیت آموزشی
۲. پاسخگویی
۳. ارائه اطلاعات به جامعه و شفافیت در قبال بازار کار
۴. هدایت نظام آموزش عالی در زمینه منابع و برنامه‌ریزی (وندام، ۱۹۹۹)

مطالعات نظری در زمینه نهادهای اعتبارسنجی به سه دیدگاه اصلی پرداخته‌اند:

نظریه نهادی: این نظریه بیان می‌کند مؤسسات آموزش عالی برای بقا و مشروعیت خود باید با استانداردها و قوانین تعیین‌شده توسط نهادهای اعتبارسنجی تطبیق یابند. (اسکات، ۲۰۱۴)

نظریه سیستم‌ها: بر اساس این دیدگاه، نظام آموزش عالی به‌عنوان یک سیستم باز در تعامل با محیط بیرونی عمل می‌کند. نهادهای اعتبارسنجی به عنوان بخشی از این سیستم برای تضمین پویایی و بهبود مستمر ضروری هستند. (برنان و شاه، ۲۰۰۰)

نظریه سرمایه انسانی: این دیدگاه تأکید دارد که تضمین کیفیت در آموزش عالی سرمایه انسانی جامعه را تقویت می‌کند و منجر به ارتقای بهره‌وری اقتصادی و اجتماعی می‌شود. (بکر، ۱۹۹۳)

به گفتهٔ بازرگان برای ارزیابی مستمر کیفیت آموزش عالی دو رویکرد عمده وجود دارد:

۱. ارزیابی برای بهبود مستمر کیفیت و ارزیابی برای پاسخگویی، که مستلزم مشارکت اعضای هیئت‌علمی و کارکنان و گسترش فرهنگ کیفیت در دانشگاه است.

۲. درخواست دولت‌ها برای حسابرسی و هدایت دانشگاه‌ها در جهت معین و جهت‌دهی فعالیت‌های آن‌ها به سمت‌وسوی مورد نظر دولت‌ها (بازرگان ۱۳۸۵).

مهم‌ترین مدل‌های جهانی اعتبارسنجی کیفیت در آموزش عالی

اعتبارسنجی کیفیت در آموزش عالی یکی از مهم‌ترین راهکارها برای ارزیابی، تضمین و بهبود مستمر عملکرد دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی است. این فرایند به شفافیت، پاسخ‌گویی و اطمینان از تطابق فعالیت‌های مؤسسات آموزشی با استانداردهای تعیین‌شده کمک می‌کند. نظام‌های تضمین کیفیت آموزش عالی گاهی بر اساس الگوهای اصلی ارزشیابی یعنی اعتبارسنجی، ممیزی و ارزشیابی درونی و بیرونی طبقه‌بندی شده و گاهی نیز بر تمایزهای ساختی کارکردی نظام‌های تضمین کیفیت و ساختار قدرت و اختیار در آن‌ها توجه و تأکید شده است (فراستخواه، ۱۳۸۸: ۳۳)

در ادامه، به مهم‌ترین مدل‌های جهانی اعتبارسنجی کیفیت آموزش عالی اشاره می‌شود:

۱. مدل اروپایی (ENQA)

انجمن تضمین کیفیت آموزش عالی اروپا (ENQA) استانداردها و رهنمودهای مشخصی برای تضمین کیفیت ارائه می‌دهد. این مدل بر خودارزیابی، ارزیابی خارجی و گزارش‌گیری مستمر تأکید دارد (ENQA, ۲۰۱۵).

۲. مدل EFQM (مدل تعالی اروپا)

مدل EFQM بر اساس رویکردی جامع برای مدیریت کیفیت توسعه یافته است و در بسیاری از مؤسسات آموزش عالی اروپا مورد استفاده قرار می‌گیرد و تأکید بر رهبری، استراتژی، کارکنان و نتایج مرتبط با دانشجویان؛ ایجاد فرهنگ بهبود مستمر و نوآوری از ویژگی‌های بارز آن می‌باشد. (EFQM Foundation, EFQM Excellence Model ۲۰۲۰)

۳. مدل آمریکایی (CHEA)

شورای اعتبارسنجی آموزش عالی آمریکا (CHEA) بر ارزیابی برنامه‌های آموزشی، تضمین کیفیت و پاسخ‌گویی دانشگاه‌ها و صدور گواهینامه‌های اعتبارسنجی برای دانشگاه‌ها تمرکز دارد. این مدل، مؤسسات را به بهبود مستمر کیفیت آموزشی ترغیب می‌کند (CHEA, ۲۰۲۰).

۴. مدل آسیایی (APQN)

شبکه تضمین کیفیت آسیا ـ پاسیفیک (APQN) چهارچوبی را برای تضمین کیفیت در مؤسسات آموزش عالی منطقه ارائه می‌دهد که با هدف بهبود کیفیت آموزش عالی در منطقه آسیا و پاسیفیک فعالیت می‌کند. این مدل بر همکاری بین‌المللی و تبادل تجربیات میان کشورها تأکید دارد (APQN, ۲۰۱۷).

۵. مدل ISO ۲۱۰۰۱ (مدیریت سازمان‌های آموزشی)

این استاندارد به‌طور خاص برای سازمان‌های آموزشی طراحی شده و بر بهبود کیفیت آموزشی و انطباق آن با نیازهای ذی‌نفعان تمرکز دارد که شامل تضمین کیفیت فرایندهای آموزشی؛ ایجاد شفافیت و مسئولیت‌پذیری در مؤسسات آموزشی می‌باشد. (ISO (International Organization for Standardization, ISO ۲۱۰۰۱:۲۰۱۸.

۶. مدل QAA (آژانس تضمین کیفیت انگلیس)

آژانس تضمین کیفیت انگلیس یکی از پیشروترین سازمان‌های جهانی در زمینه تضمین کیفیت در آموزش عالی است که مبتنی بر تمرکز بر استانداردهای علمی و پژوهشی؛ ارزیابی مستقل مؤسسات بر اساس چهارچوب‌های تعیین‌شده می‌باشد. (QAA, UK Quality Code for Higher Education)

۷. استانداردها و دستورالعمل‌های اروپایی تضمین کیفیت (ESG)

این استانداردها توسط (ENQA) برای ایجاد یک چهارچوب مشترک تضمین کیفیت در کشورهای اروپایی تدوین شده است و شامل یادگیری و تدریس؛ ارزیابی مؤسسات و تضمین کیفیت داخلی و خارجی است. ENQA, Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European (Higher Education Area (ESG

۴ پیشنهاد برای تقویت اعتبارسنجی آموزش عالی

۱. تدوین چهارچوب قانونی و سیاست‌گذاری

- تدوین قانون ملی اعتبارسنجی آموزش عالی که وظایف و اختیارات نهاد اعتبارسنجی را مشخص کند.
- تعیین استانداردهای بومی بر اساس نیازهای جامعه و هماهنگی با استانداردهای بین‌المللی (هاروی و نیوتن، ۲۰۰۴).

۲. تشکیل نهاد اعتبارسنجی مستقل

ایجاد سازمان ملی اعتبارسنجی و تضمین کیفیت که به صورت مستقل و با استفاده از کارشناسان داخلی و بین‌المللی فعالیت کند. این نهاد باید دارای ساختارهای اجرایی و نظارتی شفاف باشد.

۳. توسعه فرایندهای ارزیابی و نظارت

- طراحی و اجرای سامانه‌های خودارزیابی دانشگاه‌ها برای ارتقای کیفیت داخلی.
- اجرای بازدیدهای میدانی و گزارش‌گیری‌های مستقل از عملکرد دانشگاه‌ها (استونسکر و ماسن، ۲۰۱۵).

۴. صدور گواهینامه‌های معتبر

- صدور گواهینامه‌های اعتبارسنجی برای برنامه‌های آموزشی و دانشگاه‌ها.
- تلاش برای کسب اعتبار جهانی این گواهینامه‌ها، از نهادهای بین‌المللی همچون ENQA و CHEA

۶ راهکار راهبردی برای پیاده‌سازی

۱. استفاده از فناوری‌های نوین

استفاده از فناوری‌های نوین و روز مانند هوش مصنوعی، بلاک‌چین‌ها و... به منظور اعتبارسنجی و تضمین کیفیت.

۲. همکاری بین‌المللی

- ایجاد تفاهم‌نامه‌های همکاری با نهادهای معتبر بین‌المللی مانند ENQA، CHEA و APQN
- شرکت در کنفرانس‌ها و کارگاه‌های بین‌المللی برای تبادل تجربه و ارتقای سطح دانش فنی.

۳. آموزش و تربیت ارزیابان حرفه‌ای

- برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی برای تربیت ارزیابان داخلی در حوزه تضمین کیفیت.
- توجه خاص به ارزیابی بیرونی به عنوان مکمل ارزیابی درونی.
- استفاده از متخصصان داخلی و خارجی برای انتقال تجربیات بین‌المللی.
- تشکیل شبکه کیفیت دانشگاه‌های کشور و عضویت تمام دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در این شبکه.
- احیای عملکرد هیئت‌های استانی نظارت و ارزیابی آموزش عالی تحت نظارت مرکز نظارت، ارزیابی و تضمین کیفیت علوم، تحقیقات و فناوری.

۴. تأمین منابع مالی و معنوی

- اختصاص بودجه مشخص برای توسعه نهاد اعتبارسنجی.
- ایجاد مراکز تحقیقات تضمین کیفیت برای تولید دانش بومی در این حوزه.
- توسعه و گسترش پایگاه‌های اطلاعاتی در نظام آموزش عالی ایران به منظور برخورداری از اطلاعات صحیح، روزآمد و سریع.

۵. فرهنگ‌سازی و آگاهی‌بخشی

- ترویج فرهنگ کیفیت‌گرایی در میان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی.
- طراحی برنامه‌های اطلاع‌رسانی برای آگاهی ذی‌نفعان از اهمیت اعتبارسنجی.
- فرهنگ‌سازی در زمینه کیفیت و پررنگ کردن نقش اعضای هیئت‌علمی.

سنجش کیفیت دانشگاه و ارتقای آن مستلزم اشاعهٔ فرهنگ ارزیابی مستمر از جمله در گروه‌های آموزشی می‌باشد که در این راستا باید مؤلفه‌های زیر مدنظر قرار گیرد:

- دلبستگی اعضای هیئت علمی به کیفیت
- کل‌نگری در فعالیت‌های گروه
- عملگرایی
- گرایش به پاسخگویی
- بازنمایی و شفافیت امور گروه آموزشی
- مشارکت اعضای گروه در برنامه‌ریزی برای بهبود کیفیت (بازرگان ۱۳۸۷:۱۲۸)

۶. استفاده از روش ارزیابی درونی در کنار ارزیابی بیرونی

که زیر بنای اعتبارسنجی بوده و کاربرد وسیعی در آموزش عالی دارد. شورای اعتبارسنجی آموزش عالی اعتبارسنجی را فرایند بازنگری بیرونی کیفیت در آموزش عالی به منظور بررسی برنامه‌های دانشکده‌ها دانشگاه‌ها و آموزش عالی برای تضمین و بهبود کیفیت می‌داند (هی وود، ۲۰۰۱).

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

از آنجا که فرهنگ ارزیابی و اعتبارسنجی در آموزش عالی ایران ریشهٔ عمیقی نداشته و این فعالیت‌ها به عنوان فعالیتی منسجم و علمی برخاسته از متن نظام آموزش عالی سابقهٔ طولانی ندارد و این فرهنگ هنوز در آموزش عالی کشور نهادینه نشده است و از طرفی ساختار سازمانی مناسب برای استقرار نهاد اعتبارسنجی و تضمین کیفیت در آموزش عالی کشور وجود ندارد، لذا به نظر می‌رسد که ایجاد نهادی تحت عنوان اعتبارسنجی کیفیت آموزش عالی هم در درون دانشگاه‌ها و هم به عنوان نهادی مستقل حتی خارج از مجموعه آموزش عالی (مثلاً در شورای انقلاب فرهنگی)، ضمن استمرار و تداوم در اجرا می‌تواند به عنوان ابزاری کارآمد در جهت نهادینه کردن فرهنگ ارزیابی و استقرار نظام تضمین کیفیت در نظام آموزش عالی کشور باشد. تأسیس یک نهاد اعتبارسنجی مستقل در ایران گامی اساسی در راستای ارتقای کیفیت آموزش عالی و افزایش رقابت‌پذیری دانشگاه‌های کشور در سطح بین‌المللی است. با استفاده از مدل‌های جهانی و تدوین بسته سیاستی و مدیریتی، می‌توان این فرایند را به‌صورت ساختاریافته و هدفمند اجرا کرد.

مهم‌ترین مدل‌های جهانی اعتبارسنجی کیفیت در آموزش عالی

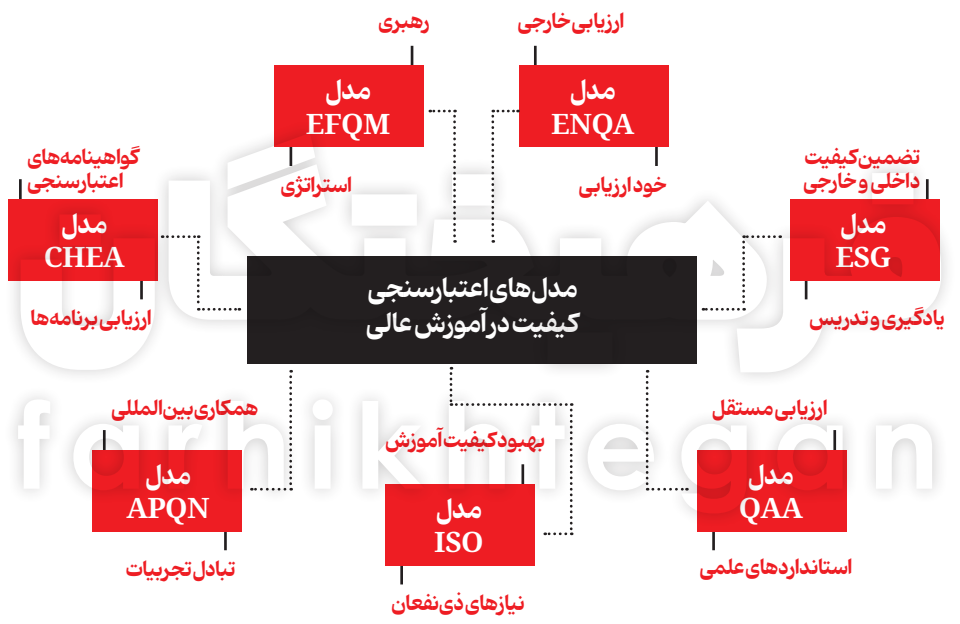

راهکارهای راهبردی برای پیاده‌سازی

مدرسه عالی مهارتی رسانه‌ای فرهیختگان
۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵
Farhikhteghan_school

مدرک موقت: خانم اعظم ایل زکی فرزند: مرتضی دارای شماره شناسنامه ۱۰۰۶۳ و کدملی: ۰۰۷۷۶۷۹۸۷۳ صادره: تهران رشته: حقوق صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر به شماره گواهی موقت ۲۱۲۰۰۳۲۵۶ مفقود گردیده و فاقد اعتبار است. از یابنده تقاضا می‌شود گواهینامه مذکور را به آدرس: خراسان رضوی شهرستان کاشمر دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر به صندوق پستی ۱۶۱ ارسال نماید.

مدرک موقت فارغ‌التحصیلی مهدی راهدارزاده فرزند داریوش به شناسنامه ۱۹۷۱۵۵۷۸۸۹ صادره از مسجدسلیمان در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی مهندسی تکنولوژی معماری صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۹۶۲۰۷۳ مورخ ۱۳۹۶/۰۵/۳۱ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ‌شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب رامین پرویزی بابادی فرزند پرویز به شماره شناسنامه ۲۲۸ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی ارشد رشته حقوق خصوصی صادره از واحد دانشگاهی اهواز با شماره ۱۲/۹۸۴۴۵۴خ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز - فلکه کارگر (فرهنگ‌شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک موقت فارغ‌التحصیلی عبدالامیر خوشحال دهدار فرزند علی به شناسنامه ۷۸۸ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی مهندسی مواد- متالورژی صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۱۰۲۷مورخ ۱۳۸۸/۰۱/۱۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ‌شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب رحیم علیزاده فرزند محمد حسین به شماره شناسنامه ۳۳۵۰ صادره از خوی در مقطع دکتری تخصصی رشته جراحی صادره از واحد دانشگاهی علوم وتحقیقات با شماره ۷۰۷۸۰ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم وتحقیقات به نشانی تهران انتهای بزرگراه شهید ستاری بلوار شهدای حصارک ارسال نماید.

آگهی تغییرات شرکت تعاونی مسکن کارکنان موسسه تحقیقات دامپروری کشور به شناسه ملی ۱۰۱۰۰۰۶۲۷۴۴ و به شماره ثبت ۴۳۸ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۲۵ به استناد نامه شماره ۲۹۶۵ مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۰۳ اداره تعاون شمال شهرستان کرج تصمیمات ذیل اتخاذ شد صورت‌های مالی سال ۱۴۰۲ مشتمل بر ترازنامه به تصویب مجمع عمومی رسید. آقای علی اصغر ساجدی‌پور با کدملی ۰۵۳۰۴۵۰۵۲۶ به‌عنوان بازرس اصلی و آقای شهاب سهرابی با کدملی ۳۲۵۶۶۷۹۹۰۰ به عنوان بازرس علی‌البدل برای یک‌سال مالی انتخاب گردیدند. **اداره کل ثبت اسناد و املاک استان البرز اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری کرج (۱۸۷۳۲۱۹)**

کانون تبلیغاتی سپهر جوان
مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹